

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 422/2014
29.05.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.С., због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., адвоката А.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр.3406/11 од 11.01.2011. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 2893/12 од 04.04.2013. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К бр.3406/11 од 11.01.2011. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 2893/12 од 04.04.2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К бр.3406/11 од 11.01.2011. године окривљени С.С., оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и новчану казну у износу од 150.000,00 динара коју је обавезан да плати у року од 15 дана по правноснажности пресуде и одређено да уколико окривљени новчану казну не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити по један дан затвора, а да се у изречену казну затвора има урачунати и време проведено у притвору од 15.11.2011. до 11.01.2012. године.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени С.С. да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 2.400,00 динара на име паушала 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом извршења, као и да оштећенима на име одштетног захтева исплати износ и то оштећеној И.Р. износ од 34.000,00 динара, З.Б. 20.000,00 динара, Ј.Р. 30.000,00 динара, С.Ч. 15.000,00 динара, Ј.С. 10.000,00 динара, Ж.М. 20.000,00 динара, К.С. као законском наследнику оштећеног сада покојног К.З. 2.000,00 динара, Ђ.Б. 20.000,00 динара, А.Т. 15.000,00 динара, Б.Б. 10.000,00 динара, С.Љ. 22.000,00

динара, Ђ.С. 5.000,00 динара, К.Р. 15.000,00 динара и Д.М. 8.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 2893/12 од 04.04.2013. године уважена је жалба Основног јавног тужиоца у Нишу, па је преиначена пресуда Основног суда у Нишу К бр.3406/11 од 11.01.2012. године, у делу одлуке о кривичној санкцији тако што је Апелациони суд у Нишу окривљеног С.С. за продужено кривично дело превара из члана 208. став 1. у вези члана 61. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим на основу члана 54. и 55. КЗ, осудио на казну затвора у трајању од 3 године, док је у непреиначном делу пресуда остала неизмењена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.С., адвокат А.С., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће изрећи блажу казну од изречене или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу одредбе члана 486. и 487. ЗКП на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С. је недозвољен.

Чланом 485. став 4. ЗКП прописано је поред повреда закона које представљају законски разлог због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости да се исти може поднети у року од 30 дана од дана када је окривљеном достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Из списка предмета произилази да ни окривљени С.С. ни његов бранилац нису изјавили жалбе на пресуду Основног суда у Нишу К бр.3406/11 од 11.01.2011. године те да је пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 2893/12 од 04.04.2013. године одлучивано само о жалби Основног јавног тужиоца у Нишу.

Имајући у виду да окривљени С.С. није користио редовни правни лек против првостепене пресуде, Врховни касациони суд је нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.С. недозвољен.

Из напред наведених разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. и члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**